

pisk har i andre dele af landet. Vi kræver altså en større ensartethed.

Så er det jo klart, at så stiller vi også nogle klare og skrappe krav til kommunernes løsning af de opgaver, de varetager. Derfor ser vi en hel logisk sammenhæng i at flytte flere opgaver til kommunerne, samtidig med at vi så også stiller større krav til kommunernes gennemførelse af opgaverne.

Vi synes også, det er rimeligt i den forbindelse, at man diskuterer, hvordan vi sikrer en bedre udligning, så de økonomiske muligheder for kommunerne også er tilvejebragt. Det er jo også derfor, vi har slået fast, at vi samtidig med en strukturreform selvfølgelig skal lave en udligningsreform, der sikrer, at de områder af landet, der har det økonomisk hårdest, får en bedre mulighed for at løfte de opgaver, som de jo også skal løfte. Det har de behov for uanset en strukturreform, men det er bare naturligt, at vi i hvert fald i forbindelse med strukturreformen får løst det.

Det er også bare for, at det er sagt klart og tydeligt, at der ikke er nogen modsætning i, at man placerer flere opgaver hos kommunerne og samtidig stiller nogle klare krav til kommunernes behandling og løsning af de enkelte opgaver. Dermed har jeg jo også sagt om nogle af de emner, som optager os utrolig meget, og som jo også allerede har været oppe i debatten, de handicappede, de psykisk syge, andre grupper, som jo kræver en helt særlig bevågenhed med hensyn til løsningen af lige præcis deres behov, at her skal vi selvfølgelig i forhandlingerne kigge meget målrettet på, at vi sikrer, at deres betingelser helst bliver forbedret.

Nogle siger, at de ikke må forringes, men vi har sådan set en ambition, der ligger højere, nemlig at vi løser opgaverne for de her borgere bedre i et nyt system, end vi gør i det eksisterende. Det er, som om også på det her område betragter nogle det nærmest sådan, at hvis man bare har status quo, så er det fint. Sådan har vi det ikke.

Vi ser altså også mange af de her gode menneskers vilkår på den måde, at det er en fordel for dem, at de får løst deres opgaver i en sammenhæng med de andre ting, der i øvrigt skal diskuteres, altså i forhold til familiens vilkår. Hvis man tager en psykisk syg, der har behov for at komme på en institution i en periode, så er det jo vigtigt, at der er et apparat, der går i gang, som også diskuterer forholdet til familien, til børnene, der er tilbage, og at der er en sammen-

hæng i det. Der har vi altså ikke brug for forskellige led, der tager sig af det. Der har vi behov for, at der er et sted, hvor man har bemyndigelsen til at træffe de vigtige afgørelser for de her folk.

Så skal jeg lige nævne sygehusene som noget helt specifikt og regionerne, som foreslås. Jeg siger, at vi vil have to instanser, nemlig stat og kommune, og det betyder selvfølgelig også, at vi ikke ønsker det regionsniveau, regeringen har lagt op til, at vi mener, sygehusene bør placeres i statsligt regi, vi mener, at lige præcis på det område er det vigtigt, at der er en meget ensartet behandling ud over landet, at folk har de samme muligheder. Derfor synes vi jo i meget høj grad, at det er et unødvendigt niveau, regeringen her lægger ind.

Jeg havde nær sagt, at hele diskussionen om, hvorvidt folk overhovedet gider stille op til det her niveau, illustrerer måske, at hvis det virkelig er så stort et problem, hvorfor så overhovedet have det? Hvis det er så afgørende for Socialdemokratiet, at de, der sidder og beslutter tingene, også har mulighed for at udskrive skat, ja, så løser vi jo det fint ved ikke at have et regionalt niveau. Vi har staten, som udskriver skat, vi har kommunerne, og jeg mener, at det måske i virkeligheden er vejen frem til et forlig med stor deltagelse af mange partier, at vi i virkeligheden skrotter det regionale niveau og får sygehusvæsenet placeret i statsligt regi.

Kl. 11.25

Vi skal jo være lidt utraditionelle og prøve at finde løsninger her og ikke forskelle, og det kunne da måske være vejen frem. Så er der i hvert fald nogle principper i det, som bliver sagt, der bliver løst.

Vi synes også, det er godt, at man så også får taget hul på, om ikke de regioner i virkeligheden bliver sådan et unødvendigt bindeled, der bare kommer til at være i en periode, og så vil vi alle sammen have en forståelse af, at de bliver afskaffet. Hvorfor tage de der 6, 7, 10 år med sådan nogle kunstige enheder i stedet for at gøre det optimale fra starten? Så der er en divergens mellem regeringens oplæg og vores holdning.

Der er jo mange andre ting. Det her er slet ikke en udtømmende gennemgang af vores holdning til alle de her store områder, det er bare lige et forsøg på med en bred pensel at give en gennemgang af vores hovedsynspunkter, men der er jo mange andre ting, bl.a. frivillighed i forhold til kommunal sammenlægning og lignende, man også kunne have taget fat på. Det